

Arrest

nr. 79 525 van 18 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VAN DE VELDE, loco advocaat M. VAN WEYENBERGE, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 29 december 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 3 januari 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 25 januari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 17 juni 2011.

1.3. Op 3 februari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 6 februari 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische Arabier / Turkmeen te zijn afkomstig van de wijk Piryadi te Kirkook (Centraal-Irak). U zou nooit naar school gegaan zijn en uw vader in diens slagerij geholpen hebben. Na de val van Saddam zou uw vader zijn slagerij gesloten hebben waarna u als groentehandelaar zou ingestaan hebben voor het levensonderhoud van uw familie. In die periode zou uw zus C(...) met haar neef, de zoon van uw tante langs moederskant, zijn gehuwd en hem in Erbil (Noord-Irak) hebben vervoegd.

U zou in 2010 op de groentenmarkt door Koerdische arbeiders zijn bedreigd, u diende met hen samen te werken en informatie te vergaren over Turkmeense politieke partijen. Deze vraag zou u ook gesteld zijn door de officier van Chamchamaal, dewelke ook als voetballer actief was binnen de gelijknamige voetbalclub Chamchamaal. U zou dit aangekaart hebben bij uw voetbaltrainer, die zelf lid is van de Turkmeense partij, en hij zou u aangeraden hebben deze personen gewoon te negeren.

In de zomer van 2010 zou een voetbalwedstrijd tussen uw club al Musala en de club van Chamchamaal geëindigd zijn in mineur. Diezelfde officier/voetballer van Chamchamaal zou plots kwaad zijn geworden en zijn beginnen te schieten. Uw vriend C(...) A(...) I(...) zou zijn doodgeschoten. Drie anderen, onder wie uw kleine broer Ahmed, zouden gewond zijn geraakt. Iedereen zou in het Azadi ziekenhuis zijn opgenomen. De familie van uw vriend C(...) zou een minnelijke schikking geregeld hebben waarbij de familie van de officier bloedgeld zou hebben betaald.

Vóór Aid al Fitr (einde van de Ramadan op 9 /10 september 2010) zou uw huis met handgranaten zijn bekogeld. Uw voetbaltrainer alsook bewakers van de Turkmeense partij zouden naar uw huis zijn gekomen maar uw belagers zouden verdwenen zijn. Na Aid al Adha (offerfeest op 16 november 2010) zou u Kirkook verlaten hebben richting Erbil in het KRI (Kurdistan Region of Iraq). Aan de checkpoint zou uw schoonbroer zich garant gesteld hebben voor u, hij zou zijn identiteitsgegevens hebben moeten opgegeven en de bewakers meegedeeld hebben dat u meekomt om uw zus in Erbil te gaan bezoeken waarna u het recht kreeg op een vijftien dagen durend bezoek. Drie dagen later zouden uw ouders u in Erbil vervoegd hebben. U zou negen dagen in Erbil zijn gebleven om vervolgens door te reizen naar Turkije aangezien uw leven ook in Erbil in gevaar was omwille van de dreigementen van de Koerden in Kirkook. U zou op illegale wijze met de wagen naar Istanbul zijn gereisd. Uw ouders zouden na hun bezoek naar Kirkuk teruggekeerd zijn. Na negen dagen verblijf in Istanbul zou u met de wagen naar de grens zijn gebracht waarna u per boot verder moest reizen totdat u opnieuw door dezelfde wagen zou zijn opgepikt om vervolgens naar Athene door te reizen. Na vijf dagen zou u een rood paspoort 1 ontvangen hebben en op eigen houtje een vlucht genomen hebben richting Brussel. Op 29 december 2010 zou u in België zijn aangekomen en ontving u van de Luchtvaartpolitie een bevel om het grondgebied te verlaten. Op 3 januari 2011 heeft u hier asiel aangevraagd.

Sinds uw verblijf in België zou u vernomen hebben dat nu ook uw vader en broer Chahaab door onbekende Koerden bedreigd worden om te spioneren voor hen. U zou in België via de expressdienst TNT uw originele identiteitskaart en uw originele nationaliteitsbewijs hebben ontvangen.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van hiernavolgende redenen.

Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering door Koerden bedreigd te zijn geweest om voor hen informatie te vergaren over een Turkmeense partij (gehoorverslag CGVS, p. 19). U beweert dat u gedurende bijna één jaar, alhoewel u telkenmale weigerde, door zowel een Koerdische officier/voetballer van Chamchamaal alsook door Koerdische arbeiders op de groentenmarkt onder druk werd gezet om tegen betaling informatie te geven over de Turkmeense partij (gehoorverslag CGVS, pp. 19, 20 en 21). Het is echter totaal niet aannemelijk, zelfs ongeloofwaardig te noemen, dat Koerden gedurende quasi één jaar al hun energie zouden steken in het overtuigen van een Turkmeen / Arabier, die sowieso a-politiek is, waardoor uw plotse verschijning in het kantoor van Najmadin van de Turkmeense partij op zijn minst zou opvallen. U geeft immers zelf aan niet in politiek te zijn geïnteresseerd en nooit te zijn gaan stemmen (gehoorverslag CGVS, pp. 20 en 24; Vragenlijst, p.2). Mocht een dergelijke 'rekruteringswijze' ook maar enig kans op slagen gehad hebben is het niet meer dan logisch dat ze een persoon zouden kiezen die hiervoor meer geschikt zou zijn en van wie ze wisten dat hij hun zaak genegen was. U bijgevolg gepeild waarom ze dan net hun oog op u lieten vallen, kan hier dan ook totaal geen antwoord op geven. U komt niet verder dan te stellen dat er

verschillende Koerdische partijen zijn en dat ieder van hen behoort tot een van die partijen, wat totaal geen antwoord is op de aan u gestelde vraag en geen verklaring biedt waarom net u zou zijn aangesproken (gehoorverslag CGVS, p. 20). Gepeild hoe u dat dan zou moeten doen daar u helemaal niets met politiek te maken hebt, stelt u dan plots dat uw trainer een partijlid was en u adviseerde hen gewoon te negeren, wat andermaal geen antwoord is op de u gestelde vraag (gehoorverslag CGVS, p. 20). Daarenboven kunnen er met betrekking tot de reactie van uw trainer de nodige bedenkingen worden gemaakt daar u duidelijk aangeeft gedurende zowat een jaar te zijn belaagd en hem telkenmale hiervan op de hoogte te hebben gebracht. Gezien de lange duur van de periode waarin u bedreigd werd kan er toch vanuit gegaan worden dat uw trainer zou oordelen dat de situatie best wel ernstig was en zijn aan u gerichte raad kan dan ook totaal niet overtuigen. Ook uw bewering dat uw belagers deze situatie zowat een jaar hebben laten aanslepen terwijl u duidelijk te kennen gaf niet geïnteresseerd te zijn, kan andermaal niet overtuigen daar ze toch niet konden uitsluiten dat u stappen tegen hen zou ondernemen.

Verder is het zeer merkwaardig dat u de naam van de officier -uw belager- niet kent, dit terwijl hij gekend was in Kirkook via de club Chamchamaal en hij ook verantwoordelijk was voor de moord op uw vriend en de verwondingen van uw broertje (gehoorverslag CGVS, pp. 19 en 24). Mocht er geloof aan uw motieven kunnen worden gehecht kan er van uit worden gegaan dat u alle mogelijke inspanningen zou hebben verricht gedetailleerde informatie over hem te vergaren. Dergelijke info is immer van essentieel belang om te weten te komen met wie u nu precies te doen had en uw vrees voor vervolging correct te kunnen inschatten.

Verder is het opmerkelijk dat u telkens kon rekenen op de steun van uw voetbaltrainer, die zelf lid is van de Turkmeense partij, en de bewakers van de Turkmeense partij doch dat u geen enkel bewijs kan voorleggen van deze Turkmeense partij ter staving van uw bewering dat de Koerden u bedreigden (gehoorverslag CGVS, pp. 11, 21 en 22).

Ook enigszins bevreemdend is de vaststelling dat u niet duidelijk kunt aangeven wanneer u exact Kirkuk hebt verlaten. Zo beweert u plots op de zetel van het CGVS dat u het zich niet meer herinnert wanneer u Kirkuk hebt verlaten omdat u slecht bent in lezen en schrijven (gehoorverslag CGVS, p. 3). Deze vergoelijking biedt maar weinig verschoning aangezien u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wel exact uw vertrekdatum uit Kirkook kon opgeven (Verklaring, punt 35).

Verder is de wijze waarop u naar KRG - gebied bent kunnen reizen tegenstrijdig met de algemene 2 toegangsprocedures aldaar. U beweert dat enkel uw schoonbroer, een Koerd uit Erbil, zijn identiteitsgegevens aan de controlepost diende achter te laten opdat u als familielid de toestemming zou krijgen om gedurende vijftien dagen in KRG - gebied op familiebezoek te komen. U beweert geen document te hebben ontvangen alvorens uw reis door KRG - gebied voort te zetten (gehoorverslag CGVS, pp. 4 en 5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt echter dat het sinds eind 2009 niet langer noodzakelijk is dat er zich aan de controlepost een borgsteller aanmeldt om zich garant te stellen voor de bezoeker. De persoon die het KRG-gebied betreedt wordt eerst geïdentificeerd en gefotografeerd. Vervolgens worden diens verblijfplaats, familiebanden, reden van bezoek, beroep en andere relevante zaken geregistreerd. Daarnaast krijgt diegene die het KRG-gebied betreedt een document uitgereikt waarop de reden van het bezoek en de toegestane verblijfsduur vermeld staan. Afhankelijk van de reden van het bezoek krijgt de bezoeker van KRG-gebied een welbepaalde kaart uitgereikt. Uw verklaringen met betrekking tot de toegangsprocedure doen vermoeden dat u al langer Kirkook hebt verlaten.

Tot slot kunnen er ernstige bedenkingen worden gemaakt met betrekking tot de door u beweerde reisweg. U verklaarde op de DVZ dat u per vrachtwagen van Irak naar Turkije (Istanbul) bent gereisd (zie Verklaring dd.25/01/2011 punt 35 reisroute), terwijl u op de zetel van het CGVS beweert dat u in een auto in het gezelschap van de smokkelaar naar Istanbul werd vervoerd (gehoorverslag CGVS, pp. 6 en 7). Op de DVZ ging u verder naar Athene per auto en te voet (zie Verklaring dd. 25/01/2011 punt 35 reisroute), dit terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS beweert dat u per wagen, vervolgens per boot en uiteindelijk weer met dezelfde wagen naar Athene gebracht werd (gehoorverslag CGVS, p. 7). Tenslotte verklaarde u op de DVZ dat uw totale reis vijftien dagen heeft geduurd (zie Verklaring dd. 25/01/2011 punt 35 reisroute), terwijl u op het CGVS beweert dat uw reis één maand heeft geduurd (gehoorverslag CGVS, p. 4). Gezien bovenstaande tegenstrijdigheden dient er te worden vastgesteld dat u de Belgische autoriteiten uw ware reisroute en de duur ervan tracht te verhullen.

Gezien bovenstaande observaties kan er geen verder geloof worden gehecht aan de door u beweerde asielmotieven en is het dan ook totaal niet geloofwaardig dat na uw vertrek uw vader en broer door 'personen uit Koerdisch gebied' zouden zijn aangesproken om informatie te vergaren (gehoorverslag CGVS, p. 22-23).

De door u neergelegde documenten, namelijk uw Iraakse nationaliteitsbewijs en uw Iraakse identiteitskaart, hebben enkel betrekking op uw identiteit en afkomst, gegevens die hier niet ter

discussie staan. Er dient echter wel te worden opgemerkt dat het zeer bevreemdend is dat een kwart deel van een stempel op uw nationaliteitsbewijs ontbreekt. Uzelf geeft hiervoor een nog vreemdere verklaring, namelijk dat dit stuk met uw vingerafdruk verdwenen is op het moment dat u het document van uw vriend terugkreeg die de opdracht had gekregen om na te gaan of het document nog geldig was (gehoorverslag CGVS, pp. 15 en 16).

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkook in de provincie At-Ta'mim in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Kirkook te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook in de provincie At-Ta'mim wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkook merklijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Kirkook is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Kirkook. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Kirkook leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie 3 ijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkook dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Kirkook is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Kirkook subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkook dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Kirkook aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkook blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merklijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkook is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Kirkook, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Kirkook actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kirkook aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen

elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat uit verschillende documenten blijkt dat er wel degelijk ernstige gronden zijn om op basis van de algemene veiligheidssituatie in Kirkook de subsidiaire bescherming toe te kennen. Hij verwijst hiertoe naar de richtlijnen van UNHCR die nog steeds hetzelfde luiden en waarin wordt gesteld dat Irakezen afkomstig uit provincies van het noorden van Centraal-Irak en Bagdad internationale bescherming behoeven en zij moeten erkend worden als vluchteling. Verzoeker benadrukt dat UNHCR expliciet van oordeel is dat het geweldsniveau in deze gebieden van zodanige aard is dat een persoon er enkel door zijn aanwezigheid een reëel gevaar loopt op een serieuze bedreiging van zijn leven of persoonlijke integriteit. Ten slotte stelt verzoeker dat de commissaris-generaal niet afdoende motiveert waarom hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, noch voor de vluchtelingenstatus terwijl hij tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal duidelijk heeft vermeld dat indien hij zou terugkeren, onmiddellijk ernstige veiligheidsproblemen zou kennen in Irak.

Er wordt een uittreksel van het algemeen ambtsbericht Irak van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken dd. december 2011 aan het verzoekschrift toegevoegd (p.75 tot 77).

Ter terechtzitting legt verzoeker een attest voor van een psycholoog.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) het totaal niet aannemelijk is dat Koerden gedurende quasi één jaar al hun energie zouden steken in het overtuigen van een Turkmeen / Arabier, die sowieso apolitiek is, waardoor zijn plotse verschijning in het kantoor van Najmadin van de Turkmeense partij op zijn minst zou opvallen en er met betrekking tot de reactie van zijn trainer de nodige bedenkingen worden gemaakt daar hij duidelijk aangeeft gedurende zowat een jaar te zijn belaagd en hem telkenmale hiervan op de hoogte te hebben gebracht, (ii) het zeer merkwaardig is dat hij de naam van de officier - zijn belager - niet kent, dit terwijl hij gekend was in Kirkook via de club Chamchamaal en hij ook verantwoordelijk was voor de moord op zijn vriend en de verwondingen van zijn broertje, (iii) het opmerkelijk is dat hij tekens kon rekenen op de steun van zijn voetbaltrainer, die zelf lid is van de Turkmeense partij, en de bewakers van de Turkmeense partij doch dat hij geen enkel bewijs kan voorleggen van deze Turkmeense partij ter staving van zijn bewering dat de Koerden hem bedreigden, (iv) het enigszins bevreemdend is dat hij niet duidelijk kan aangeven wanneer hij exact Kirkook heeft verlaten, (v) de wijze waarop hij naar KRG-gebied is kunnen reizen tegenstrijdig is met de algemene toegangsprocedures aldaar en zijn verklaringen doen vermoeden dat hij al langer Kirkook heeft verlaten, (vi) er ernstige bedenkingen kunnen worden gemaakt met betrekking tot de door hem beweerde reisweg en omwille van de vastgestelde tegenstrijdigheden dient vastgesteld te worden dat hij voor de Belgische autoriteiten zijn ware reisroute en de duur ervan tracht te verhullen, (vii) de door hem neergelegde documenten enkel betrekking hebben op zijn identiteit en afkomst, gegevens die hier niet ter discussie staan, (viii) de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkook merkkelijk verbeterd is en de commissaris-generaal na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat er actueel voor burgers aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat.

2.3. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker de uitgebreide motivering van de bestreden beslissing waarin hem de vluchtelingenstatus wordt geweigerd in voorliggend verzoekschrift niet betwist, laat staan weerlegt. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen elementen die ertoe nopen de bestreden beslissing op dit vlak te hervormen. De motivering van de bestreden beslissing inhoudende weigering van de vluchtelingenstatus, met inbegrip van de motivering met betrekking tot de door verzoeker in de loop van de administratieve procedure bijgebrachte documenten, blijft bijgevolg gehandhaafd en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen. In hoofde van verzoeker kan dienvolgens geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming verwijst verzoeker naar het 'Algemeen ambtsbericht Irak' van december 2011 met het standpunt van UNHCR waarin gesteld wordt dat *"Irakezen afkomstig uit de provincies van het noorden van Centraal-Irak en Bagdad (...) internationale bescherming (behoeven)"* omdat het geweldsniveau van zodanige aard is dat een persoon er enkel door zijn aanwezigheid een reëel gevaar loopt op een serieuze dreiging van zijn leven of persoonlijke integriteit.

Er dient te worden vastgesteld dat deze richtlijn dateert van april 2009 en derhalve de actuele informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert, toegevoegd aan het administratief dossier, niet kan weerleggen (Subject Related Briefing (SRB), "Irak" "De actuele veiligheidssituatie in Centraal Irak-Ninewa/Kirkook" van 5 januari 2012). De gemaakte analyse op basis van de SRB die is opgesteld rekening houdende met verschillende objectieve bronnen, zoals blijkt uit de bibliografie (SRB p. 27-30), en houdt rekening met de actuele situatie in Kirkook. Daaruit blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkook merklijk verbeterd is (SRB p. 8 e.v.). De commissaris-generaal bevestigt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak nog steeds problematisch, doch blijkt dat er actueel geen sprake meer is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkook dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 c) van de vreemdelingenwet. Met de loutere verwijzing naar en het citeren van richtlijnen van UNHCR van 2009 weerlegt noch ontkracht verzoeker de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, noch toont hij aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daaruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

2.5. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de betrokken beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend aangezien zijn asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen. In acht genomen wat vooraf gaat toont verzoeker geen schending van de motiveringsplicht aan.

2.6. Er voorleggen van een attest van de psycholoog, gedagtekend 5 april 2012 wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS